

اثرات قطعنامه تحریم بر اقتصاد ایران

وبلاگ آسمان دیلی نیوز

واکنش های تهران به قطعنامه تحریم هم چنان ادامه دارد. هم زمان رسانه های داخلی در گفت و گو با کارشناسان به بررسی اثر تحریم، بر بخش های مختلف اقتصاد ایران می پردازند.

در حالی که خبرگزاری فارس، در گزارشی تحلیلی، از اولین روز بورس بعد از صدور قطعنامه جدید نوشته است «رشد ۵۹ درصدی شاخص و اقبال سرمایه گذاران به خرید سهام شرکت های ارزشمند، حکایت از تثبیت بی اثر بودن قطعنامه چهارم بر بازار سهام ایران داشت»، جمشید پژویان، رئیس شورای رقابت که در لیست تئورسین های اقتصادی دولت آقای احمدی نژاد نیز قرار دارد، در گفت و گو با روزنامه پول (شنبه ۲۲ خرداد ۱۳۸۹) آثار تحریم بر هدفمندی یارانه ها را مورد بررسی قرار داده و می گوید، بدون شک این قطعنامه، آثار منفی بزرگی بر روند اجرای آزاد سازی قیمت ها می گذارد. به گفته آقای پژویان، هزینه مبادلات در تمام سطوح برای کشور به شدت رشد پیدا می کند و صنعت و انرژی ایران هم، از این قطعنامه، بی نصیب نخواهد بود.

با این وجود از دید شمس الدین حسینی، وزیر اقتصاد، رتبه اقتصادی کشور، با اجرای هدفمندی یارانه ها، افزایش خواهد یافت. سخنگوی اقتصادی دولت تاکید می کند که قطعنامه جدید چیز تازه ای ندارد و اقتصاد کشور را زمین گیر نمی کند. با این وجود علی پاکزاد، در خبر آن لاین، از افزایش هزینه های اقتصادی بدون دستاورد سیاسی سخن می گوید.

در حالی که از دید مهدی عضنفری، وزیر بازرگانی، تحریم ها نمی تواند تجارت را غیر ممکن کند محمد صادق مفتاح معاون وزیر بازرگانی بر این باور است که قانون فعلی تجارت پاسخگوی نیازهای تجاری موجود در فضای بازرگانی کشور نیست.

هم زمان روزنامه پول، به نقل از حسین کاظم پور اردبیلی، که تقریباً ۲۵ سال سکان دار ایران در اوپک بود، می نویسد چنین قطعنامه هایی، به هیچ وجه برای اقتصاد ایران نتایج خوبی ندارد و قطعاً ایران از آثار منفی آن بی نصیب نخواهد ماند.

به گفته مقام اسبق ایران در اوپک هم اکنون به دلیل قطعنامه های قبلی ۳۰ کشتی ایرانی حامل انرژی روی آب مانده و نمی تواند به مقصد برسد.

با این وجود محمد رضا حسین نژاد، سخنگوی کمیسیون عمران مجلس، در گفت و گو با خبرگزاری فارس گفت شرکت های غربی، به واسطه مواجهه با بحران مالی، مجبورند با کمک واسطه ها و دلالان رابطه سرمایه گذاری و تجاری با ایران برقرار کنند.

آسمان دیلی نیوز

۱. **حمید قربانی** • ۲۴ خرداد ۱۳۸۹ ساعت ۱۴:۰۴ **ق.ظ دیدگاه شما در انتظار بررسی شدن است.**

اقتصاد ایران در یک گرداب بحران واقعی گرفتار شده است و به نظر نمی رسد که به این سادگی و به این زودی هم بتوان این اقتصاد که بالطبع تمام ارکان جامعه را از سیاست و فرهنگی که ارتجاعی ترینش بود در نوردیده است، است از این گرداب بیرون کشید. یا به زبان بهتر تأثیر متقابل و دیالکتیکی سیاست ارتجاعی حاکم و اقتصاد بحران زده بر یک دیگر است که شاخص واقعی اوضاع جاری ایران می باشد. این اقتصاد دو راه بیشتر به باور من ندارد یا دولت نظامیان می تواند برای چند سالی با برقراری یک حکومت کاملن نظامی- فاشیستی و راه انداختن جوئی از خون جامعه را به سرآشبیبی به ببرد و به بربریت تمام عیار برساند و یا اینکه تمام طبقه کارگر می تواند با دخالت آگاهانه و متشکلانه خود در این وضعیت و مخصوصن در جنبش هنوز در صحنه این دولت و اصلن ارکان سرمایه را به مصاف به طلبد و به عقب نشینی واداشته و در نهایت با یک اعتصابات اقتصادی سیاسی و در یک قیام توده ای دولت را سرنگون کرده و با انحلال نیروهای سرکوبگر و مصادره اموال درزیده شده که بیشترین آت امروزه در دستان سران نظامیان (سپاه) متمرکز شده است، جامعه را از اوضاع نابسامان و این فلاکت و فساد نجات دهد. زمان راه سومی که مثلن لیبرالها بتوانند با اشکال مبارزه گاندی وار و مسیح گونه کاری انجام دهند گذشته است. و از طرف دیگر اصولن لیبرالیسم ایران نازا و ستون است و جز خدمت به حاکمان دیکتاتور با انحراف مبارزه آذیخواهانه توده های زجر کشیده و به پا خاسته کاری انجام نداده و نمی تواند انجام دهد. واقعن بربریت و یا سوسیالیسم چهره واقعی خویش را نمایان کرده است.

